

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 72258-03-19 קשתי נ' המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

לפני כבוד השופטת שרון הינדה

התובע:

אלי קשתי

נגד

הנתבעת:

המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

פסק דין

1. לפני תביעה כספית על סך 6,000 ₪ לפיצוי התובע בגין משלוח שישה דברי פרסומת אליו מאת הנתבעת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").
התובע עותר לפיצוי עבור כל אחת ואחת מההודעות שקיבל מאת הנתבעת.
2. התובע הוא בוגר תואר במשפטים שסיים את לימודיו אצל הנתבעת בחודש פברואר 2017.
לטענת התובע, הנתבעת שלחה לכתובת המייל שלו דברי פרסומת ללא הסכמתו ומבלי שזיננה דרך להסרת כתובת המייל מרשימת התפוצה.
התובע פנה אל הנתבעת ביום 3.3.19 באמצעות כתובת הדואר האלקטרוני הרשמית וביקש להסירו מרשימת התפוצה. פנייה זו לא קיבלה התייחסות מצידה של הנתבעת וביום 18.3.19 נשלחה פרסומת נוספת לתיבת הדואר האלקטרוני של התובע. יום למחרת, פנה התובע אל הנתבעת שוב בדואר אלקטרוני לצורך הסרתו מרשימת התפוצה, ולטענתו גם פנייה זו לא קיבלה מענה והוא קיבל לתיבת הדואר האלקטרוני פרסומת נוספת ביום 29.3.19.
3. הנתבעת טענה כי במועד רישומו של התובע ללימודים הוא חתם על כתב התחייבויות במסגרתו הסכים כי: "המרכז האקדמי למשפט ועסקים רשאי לעשות שימוש בפרטי האישיים ובכל פרטי הקשר שלי (לרבות כתובת דואר אלקטרוני פקסימיליה וטלפון) לצורך משלוח דיוור פרסומי של המרכז האקדמי למשפט ועסקים". כמו כן, חתם על טופס "פרטי קשר עם תלמיד" בו הסכים לקבל לתיבת הדואר האלקטרוני מידע בנוגע ללימודיו ולתוארו האקדמי. על כן טענה הנתבעת כי התובע נתן את הסכמתו המפורשת לקבלת דואר מטעם הנתבעת לרבות דואר פרסומי.
לטענת הנתבעת ההודעות שהתקבלו אצל התובע עד ליום 3.3.19 נשלחו במסגרת הסכמתו המתוארת לעיל. לגבי ההודעות שנשלחו ביום 18.3.19 וביום 29.3.19, המדובר בהודעות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 72258-03-19 קשתי נ' המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

המוסרות מידע בלבד ואינן מהוות דבר פרסומת שכן הן מכילות מידע כגון אירועים עתידיים ומידע אודות קבלת תארים.

עוד טענה הנתבעת כי המוסד האקדמי מאוגד כעמותה ללא מטרת רווח ופעילותה העיקרית היא קיום לימודים אקדמאיים. כך שטענותיו של התובע בדבר הפצת מסרים פרסומיים אינה עולה בקנה אחד עם מטרת הארגון.

דיון והכרעה-

4. המסגרת הנורמטיבית בענייננו מעוגנת בסעיף 30 לחוק התקשורת המגדיר "דבר פרסומת" בסעיף 30 א' (א):

"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה".

"דבר פרסומת" הוא מסר אשר עומד בשני מבחנים: הראשון, כי מדובר במסר המופץ באופן מסחרי. השני, כי מדובר במסר שנועד לעודד הוצאת כסף מצד הנמען בדרכים שונות, ובכלל זה רכישת מוצר או רכישת שירות.

5. אין חולק כי נשלחו אל התובע הודעות דואר אלקטרוני מטעם הנתבעת. התובע טען כי ההודעות שנשלחו אליו גרמו לו לעומס רב בתיבת הדואר האלקטרוני ולכן מחק את חלקן והוא תובע את הנתבעת בגין משלוח שישה דברי דואר אלקטרוני שצירף לכתב תביעתו.

6. בהיעדר ראיה לקיומם של דיוורים נוספים בפני בית המשפט יש רק את הפרסומים שהתובע תבע בגינם.

7. התובע לא הכחיש כי חתם על כתב ההתחייבות וטופס פרטי הקשר עם תלמיד שבמסגרתם נתן הסכמה לקבלת דיוור פרסומי לתיבת הדואר האלקטרוני שלו. התובע טען כי קיבל דואר אלקטרוני גם לאחר שסיים לימודיו אצל הנתבעת. בעניין זה הסבירה נציגת הנתבעת כי הכוונה היא עד לקבלת הזכאות לתואר, המתקבלת כשנה לאחר סיום הלימודים.

8. עיון בסעיף 8 לכתב ההתחייבות מלמד כי התובע התיר לנתבעת לעשות שימוש בפרטיו האישיים לצורך משלוח דואר פרסומי של הנתבעת בהתאם לשיקול הדעת של המרכז האקדמי. התובע טען כי סיום תקופת ההתקשרות עם הנתבעת מסיימת את תוקף ההרשאה לקבלת דואר פרסומי. התובע לא סתר את טענת הנתבעת כי סיום ההתקשרות הוא עם קבלת הזכאות לתואר.

לפיכך, כבר בשלב זה ניתן לומר כי משהתובע התיר לנתבעת לשלוח לו דואר פרסומי הרי שעד למועד שבו ביקש להסיר את עצמו מרשימת הדיוור לא נפל פסול במשלוח הפרסומים לתובע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-03-72258 קשתי נ' המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

9. התובע צירף בקשתו להסירו מרשימת הדיוור אשר נשלחה ביום 3.3.19. הנתבעת טענה כי הודעת ההסרה היחידה שקיבלה היא מיום 29.3.19. אי לכך גם אם אקבל את טענת התובע כי שלח את הודעת ההסרה כבר ביום 3.3.19 הרי שלאור הסכמתו לקבל דואר פרסומי כאמור לעיל, אין מקום לפצות את התובע בגין דברי הדואר האלקטרוני שנשלחו אליו לפני משלוח הודעת ההסרה.

10. מעיון בראיות שהוגשו לא ניתן לשלול האפשרות כי התובע אכן שלח את הודעת ההסרה כבר ביום 3.3.19 ועל כן נותר לבחון האם דברי הדואר האלקטרוני שנשלחו אל התובע לאחר שביקש להסירו מרשימת הדיוור, דהיינו מיום 18.3.19 ומיום 29.3.19, נחשבים דואר פרסומי המזכה את התובע בפיצוי ללא הוכחת נזק.

11. הנתבעת סבורה כי מאחר שהיא עמותה ללא כוונת רווח ופעילותה העיקרית היא קיום לימודים אקדמאיים אזי היא אינה שולחת מסר פרסומי. בת"ק 15-06-50990 **העמותה למען עתיד טבעוני (ע"ר) 58056336 נ' יובל חרש** [פורסם בנבו] (2.8.15) התייחס בית המשפט למלכ"ר וקבע בית המשפט, כי ככלל, עמותה ללא כוונת רווח הפועלת לפרסום פעילויותיה ומטרותיה, אינה בגדר "מפרסם" וההודעות הנשלחות מטעמה אינן מהוות דבר פרסומי, אך אין בכך כדי להעניק לעמותות חסינות גורפת מתביעות על פי חוק. נקבע כי אם תוכן הודעות העמותה יכללו אלמנטים מסחריים, מעבר לפרסום מטרות פעילות העמותה, לא תהיה העמותה, אף אם היא פועלת ללא מטרות רווח, חסינה מתביעה על פי סעיף 30א' לחוק התקשורת.

המבחן להיות הדיוור "דבר פרסומי" הוא האם הודעות הכוללות הפנייה לרכישת שירותים או מוצרים, בין במסגרת העמותה ובין מגורמים אחרים, באופן שיהיה בכך, ולו באופן מוסווה, לקדם מכירת מוצרים או שירותים או לעודד הוצאת כספים. כאשר נקבע כי בחינת תוכן ההודעות ושאלת קיומם של אלמנטים מסחריים, הוא שיקבע האם מדובר ב"דבר פרסומי" החוסה בצל החוק אם לאו.

12. ההודעה מיום 18.3.19 היא תזכורת להגשת מועמדות לקורס וההודעה מיום 29.3.19 היא הזמנה למשפט מבוים.

תזכורת לגבי הרשמה לקורס אינה עומדת בתנאים האמורים לעיל. יכול להיות שהשתתפות בו כרוכה בעלות, אך לא נסתרה הטענה כי זהו מסר שאינו מופץ באופן מסחרי כי אם לבוגרי המכללה איתם היא מעוניינת לשמור על קשר. גם ההזמנה לצפייה במשפט מבוים אינה מהווה דבר פרסומי בהיותה אירוע שהשתתפות בו אינה כרוכה בעלות. בנסיבות אלה אני מקבלת את עמדת הנתבעת כי מדובר בהודעות שאינן מהוות פרסומי, אלא הודעות עדכון בדבר אירועים וקורסים אותם מפעילה הנתבעת שאינן בגדר "דבר פרסומי".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 72258-03-19 קשתי נ' המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

13. סיכומו של דבר משהגעתי למסקנה כי ארבעת דברי הדואר האלקטרוני שנשלחו את התובע עובר להודעת ההסרה, נשלחו לאחר שנתן הסכמה לקבלת דברי פרסום, ומשסברתי כי שני דברי הדואר האלקטרוני שנשלחו לאחר הודעת ההסרה אינן בגדר "דבר פרסומת" דין התביעה להידחות.

14. אשר על כן התביעה נדחית.

התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 750 ש"ח.

התשלום יבוצע בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יתווספו לו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ערעור ברשות על פסק הדין בתוך 15 ימים מקבלתו.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

שרון הינדה, שופטת

